

har nu søgt at faa noget lignende frem paa et andet Omraade for at faa den Kompensation for Nedgangen i Toldindtægterne, som man nødvendigvis maatte have.

Allerede under Behandlingen her i Fjor af Lovforslaget om Stempelskat kom jo Tanken frem om at gaa over paa et andet Grundlag, at bruge som Grundlag for Beskatningen den Spiritus, der anvendes her i Landet dels til Forskæring af Vin og dels til Fabrikation af en hel Række af spirituose Drikke. Og det er denne Tanke, som ligger til Grund for det foreliggende Forslag. Forslaget foreslaar nemlig en Tillægsafgift — en Afgift foruden den almindelige, der svares i Henshold til Loven om Brændevinsbeskatning af 1887 — i de første fire Aar af 45 Øre pr. Liter Sprit af 100 pCt.s Styrke, en Afgift, som om 4 Aar skal forøges til 57 Øre, og saa bestemmer Lovforslaget, at til Fabrikation af de Drikkevarer, som fabrikeres her i Landet, med Undtagelse alene af Brændevin og Akvavit, saavel som til Forskæring af Vine, til Blanding af Vine og andre Drikkevarer skal der anvendes saadan Spiritus, hvoraf Tillægsafgiften er erlagt. Samtidig er der selvfølgelig paa den nu vedtagne Toldlov indført tilsvarende Forhøjelser paa samme Arter af Drikkevarer, naar de indføres, ellers vilde det kun begunstige Indførselen i en Grad, som vi slet ikke vare tjente med, og denne Afgift udredes altsaa gennem en forhøjet Told. Tillægsafgiften skal for den indenlandske Fabrikations Vedkommende udredes af vedkommende Spritfabrik eller Rektifikationsanstalt, og det er ganske naturligt, at man ikke kan faa den paa anden Maade, det er den eneste Maade, man kan kontrollere den paa. I sidste Instans kommer den selvfølgelig til at hvile paa dem, der forbruge denne Spiritus, saa at det altsaa bliver en ren Forbrugsskat; men at Forbrugerne skulle udrede Skatten, er selvfølgelig, og de komme vel endogsaa til foruden Skatten at udrede noget i Retning af Salgsmkostninger paa denne Vare, da Handelsavancen altid i nogen Maade retter sig efter Priserne. Men det kunde være værd at undersøge, hvor meget denne Skat vil fordyre Forbruget. Selvfølgelig kommer det jo an paa, hvor stor en Mængde Spirit der anvendes i vedkommende Fabrikation; men gaar man ud fra det højeste, der vistnok nogen Sinde anvendes, altsaa 50 pCt. ren Sprit, vil Forhøjelsen endda ikke blive saa overordentlig stor. Gaar man

ud fra 50 pCt.s Styrke, vil denne Skat i Øjeblikket svare til en Forhøjelse af omkring 20 pCt. af de Drikkevarer, som i Øjeblikket i Handelen koste omkring 1 Kr. Der bruges her i Landet en Mængde saakaldt Cognac til 1 Kr. Flasken. Det er ikke noget særdeles godt Produkt, men det bruges i Mængde, og mange synes . . . (Afbrydelse af *Birck*), ja, selv det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds synes, det er en ganske dejlig Drik. Naar Skatten lægges paa denne Drik, som jo vistnok udelukkende fabrikeres her i Landet, i hvert Tilfælde kun med en ganske ringe Tilsætning af virkelig Cognac, saa vil, hvis man gaar ud fra en Spiritusstyrke af 50 pCt., Tillægsafgiften kun blive 16 $\frac{7}{8}$ Øre pr. Flaske, og det vil sige, med Tillæg af den Skat, der nu betales og fremdeles skal betales af al Sprit, som anvendes i disse Fabrikationer, omkring 20 pCt. Jeg forudsætter altsaa, at Cognacen vil blive fordyret med saadant noget som 20 Øre i dette Tilfælde. Efter 4 Aars Forløb vil Afgiften stige med 4 $\frac{1}{2}$ Øre, og det vil saa maaske blive omkring 25 pCt. Men det er værd at lægge Mærke til, at det svarer nogenlunde til, hvad man svarer af anden Spiritus her i Landet; af bajersk Øl svares saadant noget som 21 pCt. i Skat og af Brændevin 22 pCt. Selvfølgelig bliver Skatteprocenten mindre, naar det drejer sig om dyrere Varer.

Man kan nu naturligvis spørge, om det er forsvarligt at gaa til denne Afgift. Ja, dersom Lovforslaget laa ganske uafhængigt paa Tingets Bord — noget, jeg slet ikke tænker, det vilde eller kunde komme til i Øjeblikket —, saa kunde der være Spørgsmaal derom, men vi maa absolut se paa det i den Forbindelse, det har, altsaa i Forbindelse med Toldloven, som et Led af den store Toldreform, som nu lige er gjort færdig her i Rigsdagen; og naar Spørgsmaalet saa er om at ombytte Skatten paa virkelige Nødvendighedsartikler som Petroleum, Kul, Kaffe, Metalvarer, Ris, Salt, Fisk og en hel Mængde andre Ting med denne Skat, synes jeg, man kan tage imod dette Lovforslag og endogsaa mene, at det er meget godt at gaa til denne Forandring. De Varer, jeg her nævnede, ere i Virkeligheden nødvendige Forbrugsgenstande, ogsaa for de store brede Lag i Samfundet; det er denne Art Spiritus, jo slet ikke. Den Art af Spiritus, som de brede Lag bruge i størst Mængde, er jo den Dag i Dag Brændevinen, og den rammes slet ikke af Lovforslaget ud over den ganske ringe Forhøjelse, som følger af,